

странството не се знае положително, добръ би било като общ. управление по настоящемъ съдържа единъ градски техникъ да се измѣри както пространството на общинскитѣ и училищни гори, така и да измѣри водата на мѣстността „Дживизки бунаръ“ отъ гдѣто само съгласно заключението на Търновскій участковъ тѣхникъ, Севлиев. окр. и градски тѣхникъ може да се снабди града съ вода но съ малко разходи.

Постанови: Да се измѣри пространството на общинскитѣ и училищни гори и водата на мѣстността „Дживизки бунаръ“, понеже за това измѣрване ще се има нужда отъ двама работници, то за тѣхното издържание да се отпуснатъ отъ сумитѣ за непредвиденитѣ разходи за тазгодишния разходни бюджетъ (200) двѣстѣ лева въ разпорежданието на постояненъ съставъ.

Горнитѣ документи, красноречиво свидетелствуватъ за грижитѣ на общинскитѣ управници за подържането на старитѣ чешми, които се често повреждали и за довеждането на повече вода въ градътъ, тъй като водата отъ старитѣ чешми не е била достатъчна. Затова въ 1884 год. общинскиятъ съветъ е намѣрилъ, че е много належаща (вопиюща) нуждата за по задоволителното водоснабдяване, за което е потърсилъ и необходимитѣ парични срѣдства.

Маринъ Коновъ е билъ кметъ на Севлиево отъ 1887 г. до 1892 г. Въ последнитѣ години на своето кметуване той се яви като виденъ общински реформаторъ. Между другото той построи при рѣката Росица, до полицейския участъкъ най-модерна за времето си градска баня, а заедно съ това прокара водопроводъ въ града и водата се доставяше отъ рѣката чрезъ помпи. Но завистливи негови политически противници, които го наследиха, изоставиха тая баня и най-после я развалиха, като се извадиха водопроводнитѣ трѣби.

По една или друга причина, а най-вече поради разногласие въ общинскитѣ съвети, въпросътъ за водоснабдяването, който живо е интересувалъ гражданството, е билъ отсрочванъ безъ да е преставалъ да бѣде проучванъ. Презъ този периодъ отъ време, обхващащъ и войнитѣ 1912—1918 години, които сѣщо така попречиха на проучванията и за реализирането на водоснабдяването, гражданитѣ пиеха вода отъ нѣколко гири или направо отъ рѣката.

Така наприимѣръ 1906 1907 год., когато кметъ на града бѣше г. Сава Геневъ, пробно отъ „Чакала“ е преведена изворна вода до града за една чешма при Стойчо Джебазовъ; тази вода бѣше малко и при дъждъ се замѣташе.

Презъ 1927 год., когато кметъ на градътъ бѣше г. Захари З. Мариновъ, изворнитѣ води на „Дѣло Мончевата“ чешма се преведоха въ градътъ въ 4-5 обществени чешми. Водата отъ този изворъ бѣше много твърда — около 12° по германскитѣ норми. (За твърдостта на водата се сѣди по